

Єдиний державний реєстр судових рішень

 reyestr.court.gov.ua/Review/70420203

Категорія справи № [201/5110/15-ц](#): **Позовне провадження; Спори, що виникають із договорів; Спори, що виникають із договорів позики, кредиту, банківського вкладу.**

Дата набрання законної сили: **21.11.2017**

Провадження № 22-ц/774/603/17 Справа № 201/5110/15

Головуючий у 1 й інстанції - ОСОБА_1 Доповідач - Демченко Е.Л.

21 листопада 2017 року колегія суддів судової палати у цивільних справах апеляційного суду Дніпропетровської області в складі:

головуючого - судді **Демченко Е.Л.**

суддів Куценко Т.Р., **Максюта Ж.І.**

при секретарі **Кругман А.М.**

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м.Дніпро **апеляційну скаргу Пушкарь О.М. на рішення** Жовтневого районного суду м.Дніпропетровська від 03 жовтня 2016 року у справі **за позовом** ОСОБА_2 до публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк», третя особа - Роменська міська державна нотаріальна контора, ОСОБА_3, про визнання права власності в порядку спадкування на вклади, стягнення вкладів та відсотків по ним і витрат,-

В березні 2016 року ОСОБА_4 звернулася до суду з уточненим позовом до публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк» (далі ПАТ КБ «ПриватБанк») про визнання права власності в порядку спадкування на вклади, стягнення вкладів та відсотків по ним і витрат, мотивуючи тим, що 16 лютого 2011 року, 22 лютого 2011 року і 27 серпня 2012 року її матір ОСОБА_5 у відділенні, що розташоване у м.Судак АР Крим, було укладено три договори депозитних вкладів, згідно яких було відкрито рахунки, відповідно до яких ОСОБА_5 передала ПАТ КБ «ПриватБанк» грошові кошти в розмірі 17.000 грн., 3.900 доларів США і 12.000 грн.

відповідно для їх розміщення на цих депозитних рахунках банку на термін вкладу 12 місяців, 24 місяці і 366 днів (1 рік), із зобов'язанням банку нараховувати відсотки на суму вкладу за ставкою обумовлених річних (15%, 9% і 18% відповідно).

Зазначала, що додаткові угоди до цих договорів не укладалися (крім угоди про підпис), сторони вказані договори виконували, наразі строк дії вказаних договорів закінчився. Вказувала, що зверталася до банку з заявою про повернення вказаних сум банківських вкладів з нарахованими відсотками в порядку спадкування, але ПАТ КБ «ПриватБанк» відмовлявся це зробити, чим порушив її права.

09 травня 2015 року позивач ОСОБА_6 померла.

Ухвалою Жовтневого районного суду м.Дніпропетровська від 30 червня 2016 року до участі у справі в якості позивача було залучено ОСОБА_2

Посилаючись на те, що відповідач всі заяви залишив без задоволення, грошові кошти не повернув, чим порушив право на отримання депозитного вкладу, а тому (з урахуванням уточнень) просив суд ухвалити рішення, яким визнати за ним право власності у порядку спадкування за законом на вклад у ПАТ КБ «ПриватБанк» за договором банківського вкладу №SAMDN25000714218357 від 16 лютого 2011 року, укладеним між ОСОБА_7 та ПАТ КБ «ПриватБанк», у розмірі 17.000 грн. та проценти по ньому у розмірі 7.719 грн.87 коп.; стягнути з ПАТ КБ «ПриватБанк» на користь ОСОБА_2 за договором банківського вкладу №SAMDN25000714218357 від 16 лютого 2011 року вклад у розмірі 17.000 грн. та проценти по ньому у розмірі 7.719 грн.87 коп.; визнати за ним право власності у порядку спадкування за законом на вклад у публічному акціонерному товаристві комерційний банк «ПриватБанк» за договором банківського вкладу №SAMDN25000714292063 від 22 лютого 2011 року, укладеним між ОСОБА_7 та ПАТ КБ «ПриватБанк», у розмірі 3.900 доларів США та проценти по ньому у розмірі 1.056 доларів США 86 центів; стягнути з ПАТ КБ «ПриватБанк» на користь ОСОБА_2 за договором банківського вкладу №SAMDN25000714292063 від 22 лютого 2011 року вклад у розмірі 3.900 доларів США та проценти по ньому у розмірі 1.056 доларів США 86 центів; визнати за ним право власності у порядку спадкування за законом на вклад у ПАТ КБ «ПриватБанк» за договором банківського вкладу №SAMDN25000728165097 від 27 серпня 2012 року, укладеним між ОСОБА_7 та ПАТ КБ «ПриватБанк», у розмірі 12.000 грн. та проценти по ньому у розмірі 3.248 грн.85 коп.; стягнути з ПАТ КБ «ПриватБанк» на користь ОСОБА_2 за договором банківського вкладу №SAMDN25000728165097 від 27 серпня 2012 року вклад у розмірі 12.000 грн. та проценти по ньому у розмірі 3.248 грн.85 коп.

Рішенням Жовтневого районного суду м.Дніпропетровська від 03 жовтня 2016 року в задоволенні позову ОСОБА_2 відмовлено у повному обсязі.

В апеляційній скарзі представник позивача ставить питання про скасування рішення суду та ухвалення нового рішення, яким задовольнити її позов у повному обсязі,

зазначаючи, що рішення постановлене з порушенням норм матеріального й процесуального права.

Розглянувши матеріали справи, перевіrivши законність та обґрунтованість рішення суду в межах доводів апеляційної скарги та заявлених вимог, колегія суддів знаходить, що апеляційна скарга ОСОБА_2 підлягає задоволенню з наступних підстав.

Відповідно до вимог [ст.213 ЦПК України](#) рішення суду повинно бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, яким суд, виконавши всі вимоги цивільного судочинства, вирішив справу згідно із законом. Обґрунтованим є рішення, ухвалене на основі повно і всебічно з'ясованих обставин, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні.

Згідно зі [ст.214 ЦПК України](#) під час ухвалення рішення суд вирішує такі питання: 1)чи мали місце обставини, якими обґрунтовувалися вимоги і заперечення, та якими доказами вони підтверджуються; 2)чи є інші фактичні дані (пропущення строку позовної давності тощо), які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження; 3)які правовідносини сторін впливають із встановлених обставин; 4)яка правова норма підлягає застосуванню до цих правовідносин; 5)чи слід позов задовольнити або в позові відмовити; 6)як розподілити між сторонами судові витрати; 7)чи є негайні підстави допустити негайне виконання судового рішення; 8)чи є підстави для скасування заходів забезпечення позову.

Статтями [3,11 ЦПК України](#) визначено, що кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів.

Суд розглядає цивільні справи не інакше як за зверненням фізичних чи юридичних осіб, поданим відповідно до цього [Кодексу](#), в межах заявлених ними вимог і на підставі доказів сторін та інших осіб, які беруть участь у справі.

Однак зазначеним вимогам закону ухвалене у справі рішення суду не відповідає.

Судом встановлено і це підтверджується матеріалами справи, що між ОСОБА_5 (матір'ю ОСОБА_6В.) та ПАТ КБ «ПриватБанк» у відділенні, що розташоване в АРК м.Судак, були укладені три депозитні договори. Так, 16 лютого 2011 року було укладено договір банківського вкладу №SAMDN25000714218357, за умовами якого ОСОБА_5 передала банку 17.000 грн. шляхом внесення їх на особовий рахунок 26353608641986, з відсотковою ставкою 15% річних на строк до 16 лютого 2012 року.

22 лютого 2011 року укладено договір банківського вкладу №SAMDN25000714292063, за умовами якого ОСОБА_5 передала банку 3.900 доларів США шляхом внесення їх

на особовий рахунок 26356608653658, з відсотковою ставкою 9% річних на строк до 22 лютого 2013 року.

27 серпня 2012 року укладено договір банківського вкладу №SAMDN25000728165097, за умовами якого ОСОБА_5 передала банку 12.000 грн. шляхом внесення їх на особовий рахунок 26351614178638, з відсотковою ставкою 18% річних на строк до 27 серпня 2013 року.

26 лютого 2014 року ОСОБА_5 померла.

ОСОБА_6 зверталась до нотаріуса з заявою про прийняття спадщини та до банку з заявою про повернення їй вказаних сум банківських вкладів з нарахованими відсотками в порядку спадкування, але ПАТ КБ «ПриватБанк» відмовився їх повернути.

Відмовляючи в задоволенні позову, районний суд виходив з того, що позивачем не було надано належних та допустимих доказів на підтвердження наявності грошових коштів на відповідних банківських рахунках, відкритих на ім'я ОСОБА_5 в ПАТ КБ «Приватбанк» на виконання умов вищезазначених договорів банківського вкладу та зазначав, що позивач не довів факту наявності грошових коштів на рахунках відповідача, вказав, що банк позбавлений доступу до документів Кримських філії та виплати грошових коштів по даним депозитним договорам повинна здійснюватись в межах Федерального Закону №39-ФЗ «Про захист прав фізичних осіб, що мають вклади в банках та відокремлених структурних підрозділах банків, зареєстрованих та (чи) діючих на території Республіки Крим та на території міста федерального значення Севастополя».

Такі висновки суду не можна визнати обґрунтованими з огляду на наступне.

[Статтею 526 ЦК України](#) визначено, що зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього [кодексу](#), інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Згідно до вимог [ст.629 ЦК України](#) договір є обов'язковим для виконання сторонами.

[Статтею 611 ЦК України](#) визначено, що у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом.

Відповідно до [ст.1058 ЦК України](#) за договором банківського вкладу (депозиту) одна сторона (банк), що прийняла від другої сторони (вкладника) або для неї грошову суму (вклад), що надійшла, зобов'язується виплачувати вкладникові таку суму та проценти на неї або інший дохід в іншій формі на умовах та в порядку, встановлених договором.

[Статтею 1 Закону України «Про банки і банківську діяльність»](#) визначено, що вклад (депозит) - це кошти в готівковій або у безготівковій формі, у валюті України або в іноземній валюті, які розміщені клієнтами на їх іменних рахунках у банку на договірних засадах на визначений строк зберігання або без зазначення такого строку і підлягають виплаті вкладнику відповідно до законодавства України та умов договору.

Договір банківського вкладу, в якому вкладником є фізична особа, є публічним договором ([ст.633 цього Кодексу](#)).

До відносин банку та вкладника за рахунком, на який внесений вклад, застосовуються положення про договір банківського рахунка, якщо інше не встановлено законом або не впливає із суті договору банківського вкладу.

З огляду на закріплене в [ЦК України](#) та інших нормативно-правових актах визначення договору банківського вкладу, - банківський вклад (депозит) - це кошти в готівковій або безготівковій формі, у валюті України або в іноземній валюті, які розміщені клієнтами на їх іменних рахунках у банку на договірних засадах на визначений строк зберігання або без зазначення такого строку, які підлягають виплаті вкладнику відповідно до законів України та умов договору ([ст.2 Закону України «Про банки і банківську діяльність»](#)).

Договір банківського вкладу є реальним, оплатним договором і вважається укладеним з моменту прийняття банком від вкладника або третьої особи на користь вкладника грошової суми (вкладу).

Положення [ст.1059 ЦК України](#) врегульовує питання форми банківського вкладу та наслідки недодержання письмової форми договору.

За змістом [ст.1059 ЦК України](#) договір банківського вкладу укладається у письмовій формі.

Письмова форма договору банківського вкладу вважається додержаною, якщо внесення грошової суми підтверджено договором банківського вкладу з видачею ощадної книжки або сертифіката чи іншого документа, що відповідає вимогам, встановленим законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері банківської діяльності (банківськими правилами) та звичаями ділового обороту.

Згідно ч.1 [ст.1066 ЦК України](#) за договором банківського рахунка банк зобов'язується приймати і зараховувати на рахунок, відкритий клієнтові (володільцеві рахунка), грошові кошти, що йому надходять, виконувати розпорядження клієнта про перерахування і видачу відповідних сум з рахунка та проведення інших операцій за рахунком.

У разі недодержання письмової форми договору банківського вкладу цей договір є нікчемним.

Відповідно до положень Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах, затвердженої [постановою Правління Національного банку України від 12 листопада 2003 року №492](#) та зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 17 грудня 2003 року за №1172/8493, банки відкривають своїм клієнтам за договором банківського вкладу вкладні (депозитні) рахунки (п.1.8. Інструкції); договір банківського рахунку укладається в письмовій формі; один примірник договору зберігається в банку, а другий - банк зобов'язаний надати клієнту під підпис (п.1.9. Інструкції); письмова форма договору банківського вкладу вважається дотриманою, якщо внесення грошової суми на вкладний (депозитний) рахунок вкладника підтверджено договором банківського вкладу з видачею ощадної книжки або іншого документа, що відповідає вимогам, установленим законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері банківської діяльності (банківськими правилами) і звичаями ділового обороту; у договорі банківського вкладу, зокрема, зазначаються: вид банківського вкладу, сума, що вноситься або перераховується на вкладний (депозитний) рахунок, строк зберігання коштів (за строковим вкладом), розмір і порядок сплати процентів або доходу в іншій формі, умови перегляду їх розміру, відповідальність сторін, умови дострокового розірвання договору тощо (п.1.10. Інструкції).

Пункт 10.1. Інструкції передбачає порядок відкриття вкладних (депозитних) рахунків фізичним особам. Зокрема, після пред'явлення фізичною особою необхідних документів уповноважений працівник банку ідентифікує цю фізичну особу, після чого між банком і фізичною особою укладається в письмовій формі договір банківського вкладу; після укладення договору банківського вкладу фізична особа вносить або перераховує з іншого власного рахунку кошти на вкладний (депозитний) рахунок, після чого на підтвердження укладення договору банківського вкладу і внесення грошових коштів на вказаний рахунок банк видає фізичній особі ощадну книжку або інший документ, що її замінює і який видається згідно з внутрішніми положеннями банку.

Пунктом 2.9 Інструкції про ведення касових операцій банками в Україні, затвердженої [Постановою Правління Національного банку України 01 червня 2011 року №174](#), зареєстрованої в Міністерстві і юстиції України 25 червня 2011 року за №790/19528 (далі - «Інструкція»), встановлено, що банк (філія, відділення) зобов'язаний видати клієнту після завершення приймання готівки квитанцію (другий примірник прибуткового касового ордера) або інший документ, що є підтвердженням про внесення готівки у відповідній платіжній системі. Квитанція або інший документ, що є підтвердженням про внесення готівки у відповідній платіжній системі, має містити найменування банку (філії, відділення), який здійснив касову операцію, дату здійснення касової операції (у разі здійснення касової операції в післяопераційний час - час виконання операції або напис чи штамп «вечірня» чи «післяопераційний час»), а також підпис працівника банку (філії, відділення), який прийняв готівку,

відбиток печатки (штампа) або електронний підпис працівника банку (філії, відділення), засвідчений електронним і підписом САБ.

Зазначені правові позиції висловлені Верховним Судом України у постановках №6-118цс14 від 29 жовтня 2014 року, №6-4813св14 від 26 березня 2014 року, №6-7667св14 від 26 березня 2014 року, які згідно [ст.360-7 ЦПК України](#), є обов'язковими для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить зазначену норму права, та для всіх судів України.

Крім того, розглядаючи справу «Золотас проти Греції», Європейський суд чітко вказав, що особа, яка розмістила грошову суму в банку, передала йому право використання цієї суми, банк був зобов'язаний зберігати її, й у разі використання з метою одержання прибутку мав повернути еквівалентну суму вкладникові після припинення дії угоди. Отже, власник рахунку міг уважати, що його вклад у банку в безпеці, особливо при отриманні відсотків. Власник рахунку правомірно вважав, що буде повідомлений про ситуацію, яка загрожує суті угоди з банком і його фінансовим інтересам, щоб він міг завчасно зробити дії відповідно до закону та зберегти право на захист свого майна. Подібні довірчі відносини характерні для банківських операцій та банківської справи.

Відмовляючись повернути кошти, що належать клієнтові, банк порушує також і положення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а також Першого протоколу, ратифікованих Україною. В абз.1 ст.1 протоколу вказано, що кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

Згідно ч.1 [ст.1075 ЦК України](#) договір банківського рахунку розривається за заявою клієнта у будь-який час.

[Статтею 525 ЦК України](#) передбачено недопустимість односторонньої відмови від зобов'язання.

Суд, здійснюючи правосуддя, захищає права, свободи та інтереси фізичних осіб, права та інтереси юридичних осіб, державні та суспільні інтереси у спосіб, визначений законами України (ст.[4 ЦПК України](#)).

За змістом [ст.10 ЦПК України](#) цивільне судочинство здійснюється на засадах змагальності сторін.

Відповідно до [ст.57 ЦПК України](#) доказами є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Згідно зі [ст.58 ЦПК України](#) належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування.

[Статтею 59 ЦПК України](#) передбачено, що обставини справи, які за законом мають бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Відповідно до [ст.60 ЦПК України](#) кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, крім випадків, встановлених [статтею 61 цього Кодексу](#).

[Статтею 64 ЦПК України](#) передбачено, що письмові докази, як правило, подаються в оригіналі. Якщо подано копію письмового доказу, суд за клопотанням осіб, які беруть участь у справі, має право вимагати подання оригіналу.

На підтвердження того факту, що ОСОБА_5 дійсно було укладено договори банківського вкладу (депозиту) під час судового засідання в апеляційному суді представником позивача надано оригінали договорів №SAMDN25000714218357 від 16 лютого 2011 року, №SAMDN25000714292063 від 22 лютого 2011 року та №SAMDN25000728165097 від 27 серпня 2012 року.

Та надані оригінали платіжних доручень, які повністю відповідають зазначеним вимогам, що свідчить про обґрунтованість позовних вимог.

Зазначені документи, на думку колегії суддів, є належними доказами, в розумінні ч.2 [ст.59 ЦПК України](#).

Спірні договори і платіжні доручення мають усі необхідні реквізити, а відтак банк зобов'язаний виплатити вкладнику депозит і проценти на вклад на умовах та в порядку, встановлених договором банківського вкладу.

На підставі викладеного позовні вимоги підлягають задоволенню до стягнення підлягають суми вкладів та відсотки по ним у межах позовних вимог та з урахуванням умов депозитних договорів.

Відповідно до [ст.1216 ЦК України](#) спадкуванням є перехід прав та обов'язків (спадщини) від фізичної особи, яка померла (спадкодавця), до інших осіб (спадкоємців).

До складу спадщини входять усі права та обов'язки, що належали спадкодавцеві на момент відкриття спадщини і не припинилися внаслідок його смерті ([ст.1218 цього Кодексу](#)).

Відповідно до ч.5 [ст.1268 ЦК України](#) незалежно від часу прийняття спадщини вона належить спадкоємцеві з часу відкриття спадщини. Відсутність свідоцтва про право

на спадщину не позбавляє спадкоємця права на спадщину (ч.3 ст.1269 України).

Смерть однієї зі сторін зобов'язання за загальним правилом не призводить до припинення зобов'язання. Згідно із ч.2 [ст.608 ЦК України](#) зобов'язання припиняється смертю кредитора, якщо воно нерозривно пов'язане з особою кредитора.

У зобов'язаннях, не пов'язаних з особою кредитора, смерть не призводить до припинення зобов'язань. У такому разі відбувається перехід прав і обов'язків (спадщини) від фізичної особи, яка померла (спадкодавця), до інших осіб-спадкоємців.

Відповідно до п.2 ч.1 [ст.512 ЦК України](#) самостійною підставою заміни кредитора в зобов'язанні є правонаступництво.

Колегія суддів приходить до висновку, що зобов'язання за договорами банківського вкладу, укладеними між ПАТ «КБ «ПриватБанк» та ОСОБА_5, не пов'язані з особою вкладника, а тому не припинилися у зв'язку з її смертю.

До спадкоємців вкладника переходить право на вклад у банку та проценти, нараховані на суму вкладу. Відповідно до ч.ч.1,2 [ст.1228 ЦК України](#) вкладник має право розпорядитися правом на вклад у банку (фінансовій установі) на випадок своєї смерті, склавши заповіт або зробивши відповідне розпорядження банку (фінансовій установі).

Право на вклад входить до складу спадщини незалежно від способу розпорядження ним.

В спірному депозитному договорі від 22 лютого 2011 року та 27 серпня 2013 року вкладником ОСОБА_5 було зроблено заповітне розпорядження, згідно якого вона повідомила, що у разі її смерті вкладом та відсотками по ньому розпоряджається ОСОБА_6

З матеріалів справи вбачається, що ОСОБА_5 померла 26 лютого 2014 року.

Рішенням Роменського міськрайонного суду Сумської області від 04 грудня 2014 року, яке набрало законної сили, встановлено факт родинних відносин, а саме, що померла ОСОБА_5 є матір'ю ОСОБА_6 (а.с.8).

У встановлений законом строк ОСОБА_6 звернулася з заявою до Роменської міської державної нотаріальної контори про прийняття спадщини після смерті матері ОСОБА_5, втім у зв'язку з відповіддю банку про відсутність депозитних рахунків відкритих на ім'я ОСОБА_5 у видачі свідоцтва про право власності їй було відмовлено.

31 березня 2015 року ОСОБА_6 звернулася до суду з позовом до ПАТ КБ «ПриватБанк» про визнання права власності в порядку спадкування на вклади,

стягнення вкладів та відсотків по них.

09 травня 2015 року позивач ОСОБА_6 померла.

Правонаступником ОСОБА_6 є її син ОСОБА_2, який у встановлений законом строк звернувся з заявою до нотаріуса.

Ухвалою Жовтневого районного суду м.Дніпропетровська від 30 червня 2016 року до участі у справі в якості позивача було залучено ОСОБА_2

З урахуванням встановлених обставин колегія суддів вважає, що доводи апеляційної скарги є обґрунтованими.

З'ясувавши обставини справи та давши належну правову оцінку зібраним доказам, колегія суддів приходить до висновку, що рішення суду першої інстанції, як таке що постановлене з порушенням норм матеріального права, підлягає скасуванню з ухваленням нового рішення про часткове задоволення позову.

Відповідно до [ст.88 ЦПК України](#) з відповідача необхідно стягнути на користь позивача судовий збір в розмірі 3.472 грн. 98 коп.

Апеляційну скаргу ОСОБА_2 задовольнити.

Рішення Жовтневого районного суду м.Дніпропетровська від 03 жовтня 2016 року скасувати.

Позов ОСОБА_2 до публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк», третя особа - Роменська міська державна нотаріальна контора, ОСОБА_3, про визнання права власності в порядку спадкування на вклади, стягнення вкладів та відсотків по ним і витрат задовольнити.

Визнати за ОСОБА_2 право власності у порядку спадкування за законом на вклад у публічному акціонерному товаристві комерційний банк «ПриватБанк» за договором банківського вкладу №SAMDN25000714218357 від 16 лютого 2011 року, укладеним між ОСОБА_7 та публічним акціонерним товариством комерційний банк «ПриватБанк», у розмірі 17.000 грн. та проценти по ньому у розмірі 7.719 грн. 87 коп.

Стягнути з публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк» на користь ОСОБА_2 за договором банківського вкладу №SAMDN25000714218357 від 16 лютого 2011 року вклад у розмірі 17.000 грн. та проценти по ньому у розмірі 7.719 грн.87 коп.

Визнати за ОСОБА_2 право власності у порядку спадкування за законом на вклад у публічному акціонерному товаристві комерційний банк «ПриватБанк» за договором банківського вкладу №SAMDN25000714292063 від 22 лютого 2011 року, укладеним

між ОСОБА_7 та публічним акціонерним товариством комерційний банк «ПриватБанк», у розмірі 3.900 доларів США та проценти по ньому у розмірі 1.056 доларів США 86 центів.

Стягнути з публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк» на користь ОСОБА_2 за договором банківського вкладу №SAMDN25000714292063 від 22 лютого 2011 року вклад у розмірі 3.900 доларів США та проценти по ньому у розмірі 1.056 доларів США 86 центів.

Визнати за ОСОБА_2 право власності у порядку спадкування за законом на вклад у публічному акціонерному товаристві комерційний банк «ПриватБанк» за договором банківського вкладу №SAMDN25000728165097 від 27 серпня 2012 року, укладеним між ОСОБА_7 та публічним акціонерним товариством комерційний банк «ПриватБанк», у розмірі 12.000 грн. та проценти по ньому у розмірі 3.248 грн. 85 коп.

Стягнути з публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк» на користь ОСОБА_2 за договором банківського вкладу №SAMDN25000728165097 від 27 серпня 2012 року вклад у розмірі 12.000 грн. та проценти по ньому у розмірі 3.248 грн.85 коп.

Стягнути з публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк» на користь ОСОБА_2 судові витрати у розмірі 3.472 грн.98 коп.

Рішення апеляційного суду набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржене в касаційному порядку протягом двадцяти днів.

Головуючий: **Демченко Е.Л.**

Судді: **Куценко Т.Р.**